

засновники КІФ повинні бути готові до описаних податкових наслідків, ще на етапі реєстрації фонду. Особливості правового регулювання діяльності КІФ надають можливість вибору. Отже, бачимо, що в складних економічних умовах законодавець України намагається застосовувати заохочувальні процедури для розвитку інвестиційної діяльності та активізації ринку.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 13-17. Ст. 112.
2. Про інститути спільного інвестування: Закон України від 05.07.2012 р. № 5080-17. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 29. Ст. 337.
3. Питання оподаткування діяльності ІСІ та КУА. 2018. URL: <https://www.uaib.com.ua/aktual-kua/interaction>.

УДК 342.565.4:353(477)(043.2)

Смокович М.І., д.ю.н.,
Голова Касаційного адміністративного суду
у складі Верховного Суду, м. Київ, Україна

ДОСВІД СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА

Права людини є найбільшою цінністю і тому вони мають бути надійно захищені. Держава не повинна лише визнавати права людини, але і їх надійно захищати, тому в контексті вищевказаного особливої уваги заслуговують адміністративні суди, які захищають особу від свавілля держави та забезпечують здійснення конституційної функції контролю за владою. Закріплення в статті 125 Конституції України нововведення конституційної реформи щодо діяльності адміністративних судів з метою захисту прав, свобод та інтересів особи у сфері публічно-правових відносин відповідає ідеї і духу правової реформи в Україні. Відповідно, і значення адміністративних судів в суспільстві дуже значне і важливе.

В основному модель системи адміністративних судів та принципів започаткування адміністративного судочинства в Україні взято з Німеччини та Франції. Однак, і це приємно, в умовах глобалізації окремі аспекти судочинства є українськими. Тобто, незважаючи на глобалізацію, на універсальність вироблення судового захисту прав, свобод та інтересів людини, виходячи з національних традицій, звичаїв, правової системи, наукових досліджень, судової практики, в Україні збереглися або започатковані свої підходи до розв'язання окремих проблем з метою забезпечення захисту прав, свобод та інтересів людини у сфері [1, с. 67].

Становлення адміністративної юстиції 6 липня 2005 року, коли був прийнятий Верховною Радою Кодекс адміністративного судочинства

України. Саме цей нормативно-правовий акт став поштовхом до початку діяльності адміністративних судів і до розвитку системи адміністративних судів та став тим інструментом, який сприяє захисту прав, свобод та інтересів людини і громадянина у нашій державі. Так, наприклад, суд, здійснюючи функцію перевірки нормативно-правових актів суб'єктів владних повноважень (СВП) на відповідність актам вищої юридичної сили, крім тих нормативно-правових актів, які належать до юрисдикції Конституційного Суду, визнавши попередній акт протиправним, може зобов'язати СВП прийняти новий нормативно-правовий акт з урахуванням позиції суду. Тобто, якщо це стосується, наприклад, встановлення тарифів, і суд прийде до висновку, що вони завищені і СВП, приймаючи рішення, не дослідив встановлені законодавством моменти, то суд зобов'язує прийняти новий акт, вже з урахуванням позиції суду щодо їх розміру та інших складових. Таким чином, фактично судам надані повноваження на втручання в нормотворчу діяльність. Ще одним важливим нововведенням є можливість суду у випадку, коли суд прийде до висновку, що норма закону не відповідає Конституції, вирішити спір так, як він вважає за необхідне, а потім звернутися до Пленуму Верховного Суду, який, усвою чергу, може прийняти рішення про звернення до Конституційного Суду про визнання цієї норми неконституційною [2].

Адміністративна юрисдикція охоплює комплекс матеріальних і процесуальних правовідносин, що виникають у зв'язку з необхідністю ліквідації конфліктних ситуацій у сфері функціонування органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, стабілізації правозахисної діяльності в цій сфері, забезпечення та відновлення режиму законності в публічному управлінні. При цьому аналіз наукових праць дає змогу зробити висновок про те, що, хоча дефініція «адміністративна юрисдикція» використовується у вузькому та широкому підході, частіше всього використовується її трактування у вузькому значенні та ототожнюється з діяльністю щодо застосування санкцій правових норм [3, с. 197].

В контексті останніх подій в Україні однозначно можна стверджувати, що «судова влада повинна бути окремою владою в державі, а не владою в системі органів державного управління або гілкою державної влади. Судова влада не може бути державною з точки зору перебування в системі органів державної влади – її місце перебування в суспільстві за межами цієї державної машини і над нею» [4, с. 106].

Окремий аспект діяльності адміністративних судів – це прикладний характер постанов Верховного Суду, адже обов'язковість застосування висновків щодо застосування норм права, викладених у постановах Верховного Суду надалі сприятиме запобіганню порушень прав людини, у зв'язку з чим зменшиться кількість звернень до адміністративних судів за

захистом прав, свобод та інтересів від порушень з боку суб'єктів владних повноважень, і сприятиме забезпеченню єдності судової практики.

Література

1. Смокович М.І. Адміністративне судочинство як фактор глобалізації захисту прав людини. Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. 2012. № 2. С. 65-69. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npna_u_2012_2_15
2. Смокович М. Адміністративна юстиція – це надбання нашої держави». URL: <https://sud.ua/ru/news/publication/121899-administrativna-yustitsiya-tse-nadbannya-nashoyi-derzhavi-mikhaylo-smokovich>
3. Сідей Я. Розмежування адміністративної юрисдикції з іншими видами юрисдикції сфері судової компетенції. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 6. С. 196.
4. Смокович М. Судова влада: місце в суспільстві та судовий контроль. Юридична Україна. 2012. № 10. С. 99-107.

УДК 347.477(043.2)

Сопілко І.М., д.ю.н., професор,
декан юридичного факультету,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РОЗМЕЖУВАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ ТА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ У СПОРАХ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ

В усі історичні періоди часу відносинам власності приділяється значна роль, адже власність є базова категорія для особи, суспільства та держави, а відносини щодо її захисту показують ступінь цивілізованості конкретної держави. В Україні, в силу її тоталітарного минулого, існують проблеми із повагою як до своєї так і до чужої власності. Тому членам українського суспільства так необхідно привити почуття поваги до власності і власника, адже власність дає можливості суб'єкту відчувати свою власну цінність та гідність, особистісну свободу як необхідну передумову творчої реалізації особистості і стабільності в суспільстві. Людина, яка володіє приватною власністю, що знаходиться під надійним захистом держави може, у випадку потреби, гідно, впевнено протистояти владі будь-якого рівня та відчуває себе захищеною. Суспільство має бути зацікавленим у тому, щоб право власності мали всі громадяни, бо ствердження і розширення цього права безпосередньо пов'язано зі ствердженням і розширенням свободи, а вона є однією із найбільш загальнолюдських цінностей.

Проблематика пов'язана з правом власності є багатогранною, причому кожна з проблем може бути предметом окремого фундаментального дослідження, адже власність є одним із основоположних чинників, що